

DYGESTA (4) sb pl t

Zawsze di-

I dygestami (1). ◇ (lat.) sg N digestum (2). ◇ pl G digestorum (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Jedna z kodyfikacji cesarza Justyniana: ułożony w sposób systematyczny zbiór fragmentów, zaczerpniętych z prac prawników rzymskich [digesta Lac sr] (4) : Pandecta, Xięgi wełpołek wżiiftko w łobie zamykáyące y olięgáyące/ yáko łą xięgi Digestorum Mącz 275a; Medykli to mądry/ wípániály/ [...] bądź Prokurat albo Trybunáliftá/ Digeftámi y Státuty nalepiey rzecz wywodzący GostGospSieb +2; DIGESTVM O porządzeniu gruntownym Státutu/ wedle oney powieści/ Qui benè diuidit, benè docet. SarnStat *6, *6v źp.

WK, BC